

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administrativen sad Sofia-grad — Wykładnia art. 18 ust. 4 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) i art. 183 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Bezwzględny termin zwrotu nadwyżki podatku VAT, z upływem którego dokonuje się obliczenia odsetek należnych podatnikowi — Zmiana ustawodawstwa krajowego w trakcie tego obliczania przewidująca, że w przypadku kontroli podatkowej obliczenie to zostanie dokonane od dnia wydania decyzji podatkowej kończącej kontrolę podatkową — Rozsądny termin — Możliwość zwrotu nadwyżki podatku VAT w drodze potrącenia kwoty do zwrotu z kwotami podatków należnymi od podatnika — Zasada neutralności podatkowej i zasada proporcjonalności

Sentencja

- 1) Artykuł 183 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2006/138/WE z dnia 19 grudnia 2006 r., w związku z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu przewidującemu, że skutkiem wstecznym, przedłużenie terminu, w którym musi być dokonany zwrot nadwyżki podatku od wartości dodanej, ponieważ uregulowanie to pozbawia podatnika posiadanego przezeń przed jego wejściem w życie prawa do uzyskania odsetek za zwłokę od kwoty, jaka ma być mu zwrócona.
- 2) W świetle zasady neutralności podatkowej art. 183 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2006/138, należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym zwykły termin na dokonanie zwrotu nadwyżki podatku od wartości dodanej, po którego upływie należne są odsetki za zwłokę od kwoty, która ma być zwrócona, ulega przedłużeniu w przypadku wszczęcia procedury kontroli podatkowej, przy czym konsekwencją tego przedłużenia jest, iż odsetki te są należne dopiero od dnia, w którym procedura ta zostaje zakończona, gdy nadwyżka ta została już przeniesiona podczas trzech okresów podatkowych następujących po okresie, w którym nadwyżka ta powstała. Natomiast okoliczność, iż zwykły termin wyznaczono na 45 dni, nie jest sprzeczna z rzezonym przepisem.
- 3) Artykuł 183 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2006/138, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby zwrot nadwyżki podatku od wartości dodanej był dokonywany w drodze potrącenia.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin — Niemcy) — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts przeciwko JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

(Sprawa C-144/10) (¹)

(Jurysdykcja w sprawach cywilnych — Artykuł 22 pkt 2 i art. 27 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja wyłączna sądów państwa miejsca siedziby w zakresie sporów dotyczących ważności decyzji organów spółek — Zakres — Wszczęte przez osobę prawną prawa publicznego postępowanie o stwierdzenie nieważności porozumienia z uwagi na zarzuconą nieważność decyzji jej organów dotyczących zawarcia tego porozumienia — Zawisłość sporu — Obowiązek zawieszenia postępowania przez sąd, do którego później wniesiono powództwo — Zakres)

(2011/C 194/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Kammergericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts

Strona pozwana: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Kammergericht Berlin — Wykładnia art. 22 pkt 2 i art. 27 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. U. 2001, L 12, s. 1) — Jurysdykcja wyłączna sądów państwa miejsca siedziby w zakresie sporów dotyczących ważności decyzji organów spółek — Zastosowanie tej zasady jurysdykcji wyłącznej do wszczętego przez osobę prawną prawa publicznego postępowania o stwierdzenie nieważności porozumienia z uwagi na zarzuconą nieważność decyzji jej organów dotyczących zawarcia tego porozumienia

Sentencja

Artykuł 22 pkt 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje on zastosowania do sporów prawnych, w których spółka podnosi, że nie można się wobec niej powoływać na porozumienie ze względu na wynikającą z naruszenia jej statutu nieważność decyzji jej organów, która doprowadziła do zawarcia tego porozumienia.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010.